

PAUL „COACH” WADE

ANTRENAMENTUL CONDAMNAȚILOR

Cum să te eliberezi de orice slăbiciune
folosind secretele pierdute ale supraviețuirii
în condiții extreme

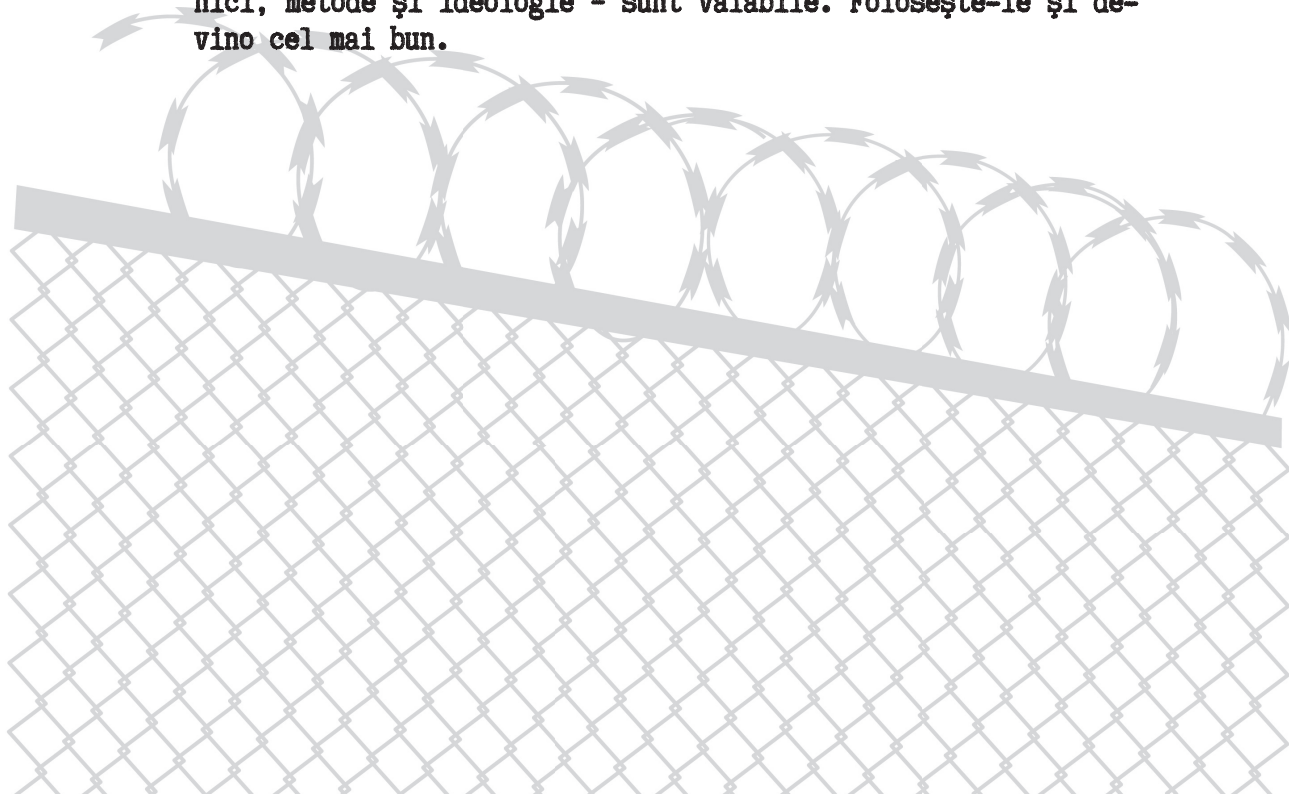
Editura Casa

Lui Melanie Shoshana Ault,
o femeie pentru care merită să-ți asumi
riscul evadării din închisoare

AVERTISMENT

În absența sănătății, condiția fizică și forța sunt calități lipsite de sens. Urmând antrenamentul corect, aceste trei elemente ar trebui să se instaleze în mod natural, mână-n mână. Prin cartea de față, s-au făcut toate eforturile pentru a transmite importanța tehnicii de antrenament în condiții de siguranță, dar chiar și așa, fiecare practicant este diferit, iar nevoile fiecăruia sunt și ele diferite. Acționează cu prudență și asumă-ți propriul risc. Corpul tău este responsabilitatea ta - ai grijă de el. Toți experții în medicină consideră că trebuie să-ți consulți medicul înainte de a începe un program de antrenament. Acționează în cunoștință de cauză!

Această carte este scrisă doar în scop de divertisment. Cartea nu este biografică. Ca atare, numele, evenimentele și întâmplările legate de persoanele prezentate în această carte au fost schimbate, parțial sau complet. În ciuda acestui fapt, autorul susține că toate principiile exercițiilor din acest volum - tehnici, metode și ideologie - sunt valabile. Folosește-le și devino cel mai bun.

CUPRINS

ÎNAPOI LA PERFECȚIUNE	6
PREFATĂ	8
PARTEA ÎNTÂI: PRELIMINARII	I3
1. Introducere - O odisee a forței	I5
2. Exercițiile calistenice clasice - Arta pierdută a antrenării forței	25
3. Manifestul condamnaților - Antrenament cu greutatea corporală vs. Metode moderne	37
4. Antrenamentul condamnaților - O prezentare a cărții de față	5I
PARTEA A DOUA: BIG SIX: POWER MOVES	6I
5. Flotările - Pectorali blindați și tricepși de oțel	63
6. Genuflexiunile - Coapse de tăria cablului de ascensor	I0I
7. Tracțiunile - Poarta de la hambar și o armă redutabilă	I43
8. Ridicări de picioare - Un six-pack bionic	I83
9. Podul - Pregătește-ți coloana pentru asalt!	22I
IO. Flotări din stând în mâini - Umeri sănătoși și puternici	26I
PARTEA A TREIA: ANTRENAMENTUL PE CONT PROPRIU	299
II. Înțelepciunea corpului - Reguli de fier	30I
I2. Programul de antrenament - Scheme de pregătire	32I
Mulțumiri	335

ÎNAPOI LA PERFECȚIUNE

Câteodată, drumul spre perfecțiune trece prin iad. Paul Wade e un exemplu viu în acest sens. După mai bine de două decenii petrecute în cele mai dure penitenciare de pe teritoriul Statelor Unite, Paul publică „Antrenamentul condamnaților”, o carte care devine instantaneu un best-seller. Paul nu doar că ne oferă un *insight* al modului în care durii din penitenciarele americane se mențin în formă, dar, din punctul meu de vedere, revoluționează tot ceea ce înseamnă în momentul de față cultura fizică și modul în care aceasta e percepută. Și face asta închizând cercul.

Ce vreau să spun prin aceasta? Ca antrenor al lotului de Karate Kyokushin al României, am încercat de-a lungul timpului să introduc cele mai noi metode de antrenament în pregătirea sportivilor mei, urmând un trend universal de modernizare continuă. Aceasta a inclus de multe ori cele mai moderne tipuri de aparate și forme de antrenament. Întotdeauna ne-am întors însă la tehnicile de bază, la exercițiile realizate cu greutatea propriului corp. Ceva îmi spunea că așa trebuie, iar tradiția artelor marțiale se bazează pe acest lucru.

Paul Wade face mult mai mult în această carte. Nu doar că reînvie un sistem de antrenament demult uitat, denumit generic calistenic, dar demontează toate miturile sportului modern care afirmă că nu poți obține rezultate extraordinare decât dacă folosești cele mai scumpe aparate din lume și dacă plătești abonament la cea mai bine dotată sală de culturism din oraș. După câteva decenii în care industria fitness-ului și a culturismului a evoluat înspre o tehnologizare masivă și exorbitantă, Paul „Coach” Wade iese din iad și afirmă că poți obține cele mai spectaculoase rezultate în pregătirea fizică doar folosindu-ți propriul corp. Mai mult, el demontează cu argumente clare tot marketingul realizat de industria fitness-ului care susține că nu poți evolua decât apelând la cele mai scumpe tehnologii și aparate. Și face asta reîntorcându-se și perfecționând vechile tehnici de antrenament folosite de greci, de spartani, de romani, pentru a deveni cei mai puternici războinici ai tuturor timpurilor.

În absența aparatelor ultramoderne, deținutul nu are la îndemână decât propriul corp pentru a se antrena și un arsenal extrem de redus de obiecte de care se poate folosi. Izolarea produce însă miracole în imaginația omului. Cu sprijinul unor deținuți mai ex-

perimentați, însă folosindu-se de propria creativitate, Paul Wade creează un sistem de antrenament pe cât de simplu, pe atât de eficient și pentru care nu trebuie să atentezi la portofel. Nu doar că face cunoscut un sistem de antrenament secret, fapt pentru care a primit multe amenințări, dar oferă publicului larg posibilitatea de a realiza unul dintre cele mai eficiente tipuri de pregătire fizică, cu beneficii masive asupra sănătății și cu performanțe incredibile.

Am introdus o serie de exerciții în antrenamentele pe care le conduc, iar rezultatele nu încetează nici acum să mă uimească. Spre deosebire de izolarea mușchilor pe care exercițiile cu greutate și aparate o realizează, exercițiile cu propria greutate te retransformă într-un întreg, într-o mașinărie complexă și rezistentă, așa cum a intenționat divinitatea.

Frumusețea exercițiilor calistenice nu constă însă doar în eficiența lor. Dincolo de predarea metodologiei de antrenament, de împărtășire a sistemului, de beneficiile fizice și asupra sănătății, Paul Wade ne oferă cea mai importantă lecție posibilă: aceea că suntem perfecți în toate privințele și avem capacitatea de a evolua și progresa fără a deveni dependenți de nimeni. Paul Wade ne predă lecția autonomiei, a luării hăturilor vieții noastre în propriile mâini. Din hăul cel mai adânc al închisorii, Paul ne învață lecția libertății supreme. Ne îndeamnă să devenim independenți, nu oi conduse la tăiere pe drumuri pe care nu noi le-am ales. Paul ne oferă nu doar un sistem de antrenament, ci – mai important, din punctul meu de vedere – o filosofie, un mod de înțelegere a vieții bazat pe asumarea propriului destin.

Întorcându-se la înțelepciunea antică pe care o revizuieste, autorul acestei minunate lucrări închide cercul și ne ajută nu doar să devenim mai puternici, dar ne învață lecția independenței și a autosuficienței bine înțeleasă. Nu ne oferă un pește, ci ne învață să pescuim, și asta cu mâinile goale. Ne readuce aminte ultima lecție predată de Buddha: aceea de a deveni lumină pentru noi înșine.

O carte pe care o recomand nu doar sportivilor amatori, dar și celor de performanță, nu doar tinerilor, dar și celor mai în vârstă, nu doar bărbaților, dar și femeilor, o carte pentru cei care înțeleg că o minte sănătoasă nu poate locui decât într-un corp sănătos.

Harris Wallmen
antrenorul lotului de Karate
Kyokushin al României

PREFAȚĂ

Era prin anul 1969. Un tânăr impetuos, student la Cambridge, stătea ghemuit, într-o tăcere respectuoasă, în timp ce doi călugări budiști tibetani, în veșmântul lor de culoarea șofranului, susțineau o conferință despre tainele meditației și iluminării.

Călugării emanau pace și o liniște blândă. Ochii le erau mijiți, cu o căutătură ghidușă, ca și cum ar împărtăși complice cu cei din jur o nesfârșită glumă interioară. „Totul e minunat, nimic nu contează”, păreau să sugereze cei doi. Cuvintele lor treceau mângâind creștetul tânărului, dar se iroseau oarecum, întrucât gândurile agitate din mintea sa nu-și mai conteneau goana nebună.

Un călugăr a început să vorbească despre libertatea interioară care rezultă din practica meditației profunde. Călugărul a folosit o analogie: „Poți fi închis într-o celulă de închisoare, în aparentă robie, și totuși să rămâi liber în interior. Nimeni nu-ți poate lua libertatea interioară”.

Studentul a explodat, țâșnind de pe scaun, cu o replică iritată: „Cum poți să spui asta? Închisoarea e închisoare. Robia este robie. Nu poate exista nicio libertate reală, atunci când ești ținut captiv împotriva voinței tale!” Discursul atinsese un punct sensibil, declanșând un răspuns visceral, cu totul disproporționat în raport cu analogia călugărului.

Celălalt călugăr i-a zâmbit tânărului, cu o privire plină de beatitudine. „E bine să pui la îndoială cuvântul profesorului”, a spus acesta, cu o sinceritate absolută și fără urmă de ironie. Iar călugării și-au continuat expunerea, care a curs ca apa unui râu, ocolind în trecere stâncile crestate înfipte în albie.

Patruzeci de ani mai târziu. Cândva prin 2009. Tânărul instabil, studentul de la Cambridge, a ajuns acum un tip întrucâtva mai înțelept și mult mai afabil. Conduce o firmă dinamică, aflată în dezvoltare rapidă, numită Dragon Door Publications – o platformă cât se poate de creditabilă pentru cei pasionați de cultivarea excelenței fizice.

Iar eu sunt pe punctul de a aduce la cunoștință lumii una dintre cărțile cele mai interesante pe care le-am citit vreodată. Este o carte despre închisoare. O carte despre libertate. O carte despre supraviețuire. O carte despre umanitate. O carte despre forță și robus-

tețe. Este o carte care stă bine în mâinile armatei noastre, poliției, pompierilor noștri, ale tuturor celor care ne protejează țara de rău. Este o carte care trebuie să circule în liceele și colegiile noastre. O carte pentru sportivii profesioniști și pentru cei care stau ținuiți la birou. Este o carte pentru mamele casnice. Este o carte pentru cei de la o vârstă în sus, care doresc să inverseze curgerea nisipului în clepsidră. Este o carte pentru oricare om care se află în căutarea secretelor forței supreme de supraviețuire.

Este o carte scrisă de un fost deținut, un individ care a fost privat de libertate timp de douăzeci de ani, încarcerat în câteva dintre cele mai dure închisori din America. Constrâns să-și dezvolte forța, împins de necruțătoarele imperative elementare ale supraviețuirii. Un bărbat căruia i s-au luat toate lucrurile, cu excepția corpului și minții sale, care a ales să se antreneze pe fondul ostilității generale și să-și construiască o libertate personală pe care să nu i-o poată lua nimeni. Libertatea unui corp puternic și a unei minți puternice.

Este o carte numită *Antrenamentul condamnaților*.

Antrenamentul condamnaților?! Cum și de ce s-ar aventura o companie de talia lui Dragon Door să publice o carte cu un asemenea titlu? Cu siguranță, trebuie că e vorba de una superficială, care face elogiul infractorului – cum de s-a putut apropia de așa ceva una dintre cele mai respectate edituri specializate pe fitness din lume?

Mulți dintre experții în fitness din prima ligă americană au citit în avanpremieră copii ale cărții *Antrenamentul condamnaților* și au agreeat conținutul acesteia. De fapt, în numeroase cazuri, le-a plăcut la nebunie. Dar mulți alții s-au împotrivit și au strâmbat din nas când au văzut titlul. Antrenamentul condamnaților?! „John, conținutul este superb, dar merită un titlu mai bun. Această carte i se poate încredința oricărui membru al armatei, fiecărui ofițer responsabil de aplicarea legii, ar trebui ca fiecare părinte s-o dăruiască copiilor lui... dar câți dintre aceștia o vor citi, cu un titlu de genul ăsta?”

Recunosc, am ezitat. Nu în raport cu cartea, ci cu titlul acesteia. Nu cumva minimalizam potențialul Americii și chiar al autorului, Paul Wade, cu un astfel de titlu? Nu cumva aceste două cuvinte, „Antrenamentul condamnaților”, îi vor îndepărta într-un fel pe sutele de mii de oameni care ar putea beneficia de pe urma aplicării tehnicilor de rezistență din paginile sale? Nu cumva acest titlu va aduce aceste minunate secrete doar în mâinile unui mic grup de entuziaști, care înțeleg caracterul excepțional al antrenamentului progresiv al lui Paul, în șase pași esențiali, fără să le pese câtuși de puțin de titlu?

Dar cu cât mă gândeam mai mult la titlu, cu atât eram mai convins, la un mod absolut, că așa trebuie să rămână. Deoarece *Antrenamentul condamnaților* chiar asta este: un sis-

tem puternic de supraviețuire, emanat dintr-unul din cele mai periculoase medii în care se poate găsi un om. Cartea *Antrenamentul condamnaților* este despre cum să-ți aduci forța și rezistența la un nivel la care niciun agresor nu s-ar mai gândi să te atace. *Antrenamentul condamnaților* vorbește despre dobândirea unui nimb de forță și rezistență care expediază instantaneu, la adresa altor sisteme limbice, un mesaj lipsit de orice echivoc: „Să nu îndrăznești nici măcar să-ți treacă prin cap!”

A descrie acest bagaj de cunoștințe valoroase utilizând orice altă terminologie ar însemna să-i faci un mare deserviciu. Ar fi ca și cum ai lua o mostră dintr-un aliment de soi, un Roquefort cu buchet bogat, plin de vitalitate, și i-ai spune brânză dulce. Cu scuze, dar nu pot face așa ceva.

Iar mesajul central trebuie să rămână pregnant: există o libertate care nu-ți poate fi luată, indiferent cât de strâmt ar fi mediul în care te găsești captiv. Iar aceasta este libertatea de a-ți cultiva măreția propriului corp și a propriei minți, indiferent cât de restrictiv ar fi mediul extern. Paul Wade vine cu dovada uimitoare a acestui adevăr, prezentând și un master plan cu privire la modul în care poți să-ți atingi acest potențial.

Deschide paginile *Antrenamentului condamnaților* și îți vei da seama rapid că lucrarea nu celebrează condiția de încarcerat, că nu este echivalentul livresc al gangsta rap-ului. De fapt, e o carte care te va face cu și mai multă ardoare să-ți dorești să nu ajungi niciodată acolo unde Paul a trebuit să-și petreacă atât de mulți ani din viață. Și mai este, de asemenea, o carte care te va inspira să atingi culmi ale excelenței fizice pe care cândva le considerai imposibile.

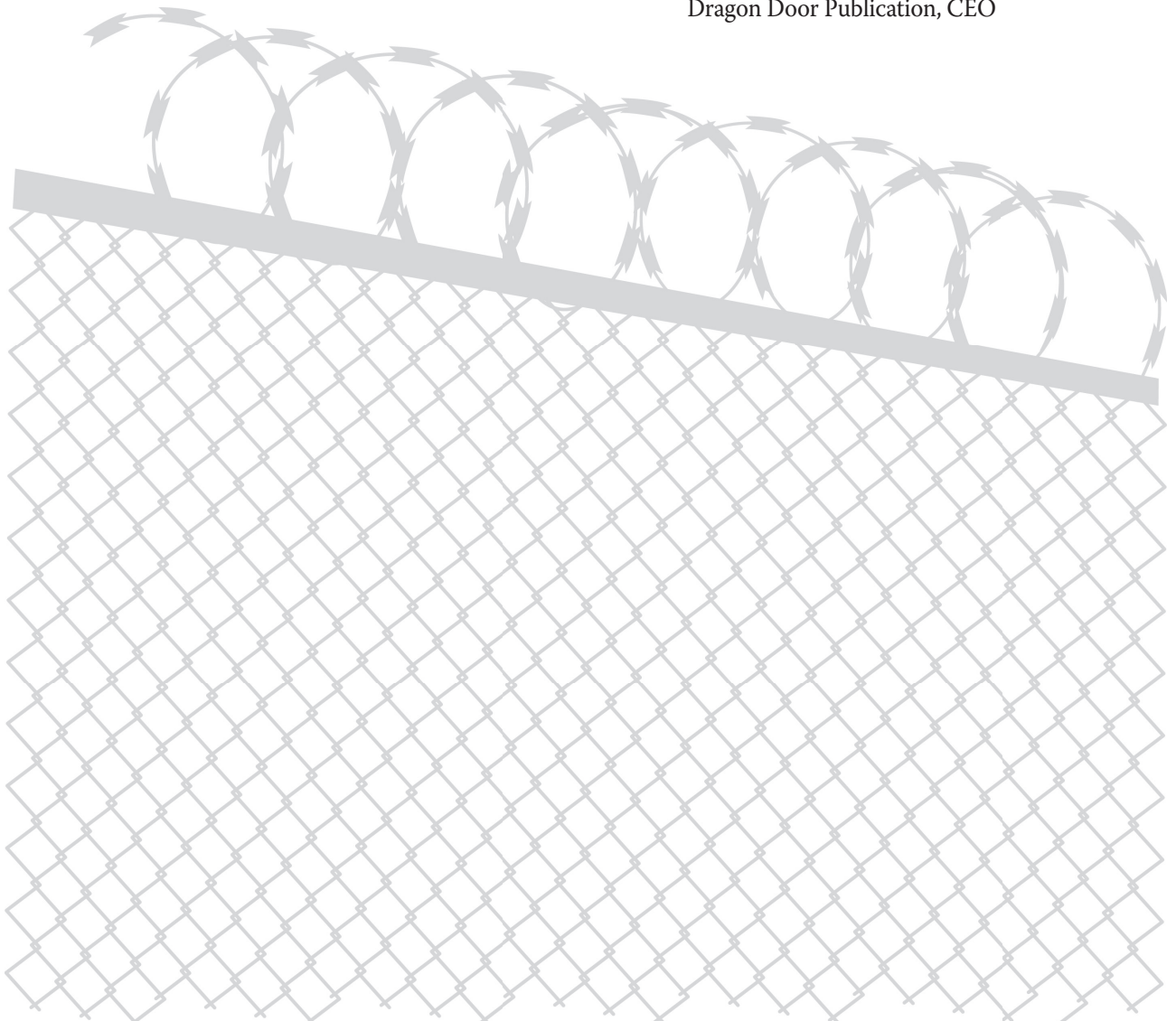
Și mai există un aspect: faptul că această înțelepciune a ajuns la noi prin intermediul unui fost deținut o diminuează în vreun fel? Dacă, de pildă, un ofițer de poliție sau un antrenor care se ocupă de elevi de liceu utilizează sistemul lui Paul și atinge niveluri fără precedent de forță și rezistență, se va fi compromis în vreun fel sau își va fi trădat profesia, pentru că înțelepciunea i-a parvenit prin intermediul unui fost condamnat? Nu cred. Pentru că asta ar nega unul din marile adevăruri spirituale cuprinse în *Antrenamentul condamnaților*: „Să nu judeci, ca să nu fii judecat”. Și ar nega mesajul central de speranță existent în această carte - orice ființă umană are potențial pentru mântuire, oricât de întunecată ar fi situația în care s-ar afla.

De curând, am încercat să aduc în atenția lui Peter, fiul meu, în vârstă de 18 ani, una din legendele muzicii rock pe care am venerat-o în adolescență, Lou Reed. După ce a ascultat un fragment scurt din Lou Reed și Velvet Underground, răspunsul lui a fost definitiv: „Tată, nu poate exista decât un singur Bob Dylan”. Chiar dacă nu eram de acord cu el în

ceea ce-l privește pe Lou, Peter nu era departe de adevăr. Lou Reed îl idolatrizase pe Bob Dylan, iar pentru că, într-adevăr, „nu exista decât un singur Bob Dylan”, i-a fost foarte dificil să-și găsească propria identitate. În mintea mea, Lou se numără printre cei care și-au dobândit o statură rarisimă. „Există un singur Lou Reed”, aş spune eu.

În cariera mea de editor, am avut șansa de a dărui lumii trei autori remarcabili: Pavel Tsatsouline, Ori Hofmekler și Marty Gallagher. Toți trei au un profil impresionant, care poate fi rezumat în formula „nu există decât un singur...”. Nu poate exista decât un singur Pavel. Nu poate exista decât un singur Ori. Nu poate fi decât un singur Marty. Iar acum mă găsesc în postura privilegiată de a adăuga un al patrulea autor în această listă. Nu poate exista decât un singur Paul Wade.

John Du Cane
Dragon Door Publication, CEO

PAUL „COACH” WADE

ANTRENAMENTUL CONDAMNAȚILOR 2

Tehnici avansate de antrenament
pentru dezvoltarea masei musculare,
reducerea grăsimii și articulații de oțel

Oradea, 2025

Lui Pete H.

Mi-ai pus în brațe un computer, mi-ai redactat fiecare propoziție și ai deschis în numele meu un cont, din care să-mi pot lua salariul. În prima zi, mi-ai dat până și-un creion cu care să-mi scriu notițele! Fără tine sau fără Stella, nimic din toate astea nu s-ar fi întâmplat.

Îmi ești cu adevărat ca un frate.

AVERTISMENT

În absența sănătății, forța și forma fizică sunt golite de sens. Aceste trei elemente ar trebui să coexiste în mod natural, dacă se urmează un antrenament corect. La redactarea acestei cărți s-au depus toate eforturile pentru a transmite tehnici sigure, dar e o realitate faptul că fiecare practicant este diferit și are nevoi diferite. Urmează procedeele cu prudență și asumare! Fiecare are responsabilitatea propriului corp – prin urmare, ai grijă de el. Toți experții subliniază că se impune un consult medical înainte de a adopta un regim de antrenament. Antrenează-te cu responsabilitate!

Această carte a fost scrisă doar în scopuri de divertisment. Lucrarea nu este o biografie. Ca atare, numele, relatările și întâmplările prezentate în această carte au fost modificate, fie în parte, fie complet. Autorul susține însă că toate principiile aflate în spatele exercițiilor din acest volum – tehnici, metode, filosofie – sunt valabile. Folosește-le, ca să devii cel mai bun!

CUPRINS

LEGĂTURI NECESARE	7
-----------------------------	---

PREFATĂ

Numeroasele căi înspre forță de Brooks Kubik.	9
PRIMA SALVĂ DE ARTILERIE:	I2
I: Introducere: Exercițiu de imaginație.	I4

PARTEA I: MUȘCHII DE GARDĂ

Mâini și antebrațe

2: Mâini și antebrațe de oțel: Forța supremă prin doar două tehnici.	25
3: Suspendarea progresivă: Priză de menghină cu propria greutate corporală.	4I
4: Priză avansată cu efort suprauman: Forță explozivă + degete de oțel	67
5: Flotări în vârful degetelor: Menținerea echilibrului forței mâinilor	75
6: Antebrațe transformate în arme de foc: Forța mâinii: Un rezumat și o provocare	85

Lanțul lateral

7: Antrenamentul zonei laterale: Capturarea steagului	93
8: Steagul strâns: În opt pași simpli.	I03
9. Steagul presat: În opt pași nu tocmai simpli	I2I

Gâtul și gambele

I0: Gât de bulldog: Fortifică-ți veriga cea mai slabă!	I47
II: Antrenamentul gambelor: Coloane supreme fără mașinărie	I69

PARTEA A II-A: ARTICULAȚII INDESTRUCTIBILE

I2: Tensi-flexibilitate: Arta pierdută a antrenamentului încheieturilor	I9I
I3: Întinderile - rețeta de după gratii: Flexibilitate, mobilitate, control.	205
I4: Trifecta: Arma secretă pentru revitalizarea unui corp rigidizat și cicatrizat - o dată pentru totdeauna.	2I7
I5: Progresii la postura podul: Exercițiul suprem pentru prevenție / reabilitare.	235
I6: Postura în L: Vindecă-ți șoldurile și spatele - din exterior spre interior	245
I7: Exerciții de răsucire: Triada funcțională dezlănțuită	257

PARTEA A III-A: ÎNVĂȚĂTURI DIN SECTORUL G

I8: Penitență respectând regulile: În paradigma călugărului războinic	27I
I9: Dieta în închisoare: Alimentația și slăbitul în spatele gratiilor	287
20: Cum să te-nzdrăvești: Cele opt legi ale vindecării.	307
2I: Captiv în minte: Evadarea din adevărata închisoare	333

CAPITOL BONUS

Trasul de flare în pușcărie: Mușchi, mituri și prejudecăți	35I
Mulțumiri	37I
Credite foto.	375
Index.	377

LEGĂTURI NECESARE

Harris Wallmen, antrenorul lotului de karate
Kyokushin al României

Când a apărut volumul 1 din *Antrenamentul condamnaților* am fost în al nouălea cer: în sfârșit un profesionist desăvârșit își împărtășea cunoștințele de o viață pentru toți cei interesați. Informații care teoretic nu ar fi avut nicio șansă să ajungă la publicul larg erau oferite într-un format accesibil pentru toți cei interesați, iar aceștia nu au fost puțini, cartea ajungând best seller la nivel mondial. Unii au citit cartea ca pe o curiozitate, cine nu ar fi curios să afle cum se antrenează condamnații în pușcărie, alții ca să își îmbogățească arsenalul de cunoștințe în domeniul culturii fizice, iar unii, ca pe o biblie ascunsă a sportului, cu informații care la un moment dat ar putea fi decisive pentru viața lor.

Cine s-ar fi așteptat la momentul apariției primului volum la o pandemie mondială? Prea puțini. Amatorii de sport, conștienți de importanța mișcării asupra sănătății, mergeau la sală, trăgeau de fiare, lucrau la aparate și mașinării sofisticate sub îndrumarea unui instructor sau participau la ore comune de fitness conduse de profesioniști. Alții, lupi singuratici, preferau sporturi precum jogging-ul sau ciclismul pentru a-și menține sănătatea și tonusul muscular. Toate acestea nu au mai fost posibile în momentul în care a fost declarată, în urmă cu puțini ani, pandemia mondială. Brusc, fără niciun avertisment, ne-am trezit prizonieri în propriile apartamente și case, condamnați fără vină la arest forțat la domiciliu. Nu tu săli de culturism, nu tu programe de fitness, nu tu libertate de a fugi prin parcuri sau de a te plimba cu bicicleta pe străzi. Puținele aparate de fitness disponibile au dispărut rapid din comerțul online, astfel că majoritatea a rămas cu nimic.

Dar exact nimic sau aproape nimic este ceea ce ai nevoie ca să te antrenezi în sistemul lui Paul Wade, pe care și l-a însușit în condiții de detenție și pe care l-a împărtășit cu lumea largă. Brusc, toată informația cuprinsă în *Antrenamentul condamnaților* a căpătat o valoare ieșită din comun, pentru că Paul Wade i-a transformat pe toți cei care au avut timpul și răbdarea de a-și însuși metodele împărtășite în adevărați pescari, în ființe autono-

me și independente din punct de vedere al mișcării sportive, al educației fizice. Pentru majoritatea celor dependenți de săli, de aparate, de antrenori și instructori, perioada pandemiei a fost o catastrofă, pentru că i-a arătat limitele înguste. Paul Wade, prin volumele lui, prin informațiile prezentate, a oferit tuturor posibilitatea de a deveni autonomi din punct de vedere al pregătirii fizice, iar aceasta este intrinsec legată de pregătirea mentală. Nu doar de sănătatea fizică, ci și de tăria psihică și sufletească. A fost momentul în care cei care și-au luat timpul necesar pentru a-și însuși cunoștințele, sau chiar și cei care aveau volumul în biblioteca personală, și-au mulțumit. Aveau toate informațiile și cunoștințele necesare pentru a rămâne în formă sau chiar mai mult, pentru a deveni mai puternici, independenți, autonomi. A fost un moment crucial în care cu toții am realizat că e mult mai important să știi să pescuiești decât să te prezinți doar la masa pusă.

Volumul II al *Antrenamentului condamnaților* prezintă în aceeași manieră complexă, dar logică și ușor de urmărit și însușit, venind ca o completare la primul volum, verigile lipsă, metode de antrenare și dezvoltare a grupelor de mușchi mai mici, a grupelor de mușchi care fac legătura între grupele mai mari, dar care sunt la fel de vitali în realizarea unui sistem fizic unitar și puternic. Degeaba are o mașină un motor foarte puternic dacă transmisia e slabă sau cauciucurile sunt de proastă calitate. Degeaba am picioare puternice dacă gamba sau mușchii gleznelor sunt subdezvoltați sau neantrenați. Degeaba am bicepsul mare dacă antebrațele îmi sunt slabe și priza insuficient de puternică. Un corp foarte bine dezvoltat e incapabil să genereze forță maximă dacă, spre exemplu, mușchii gâtului sunt insuficient dezvoltați.

Volumul de față vine ca o completare necesară și comprehensivă la deja formidabilul prim volum, prin punerea accentului pe legăturile dintre componente, pe transformarea formidabilei mașinării umane într-un sistem capabil de performanțe incredibile, cunoscute în trecut de către cei mai puternici oameni ai planetei. Wade ne dezvăluie secrete și tehnici de antrenament uitate sau îngropate de o industrie a fitnessului care vrea să ne facă tot mai dependenți de ea. Ca și în primul volum, metodele sunt simple, nu au nevoie de aparate sofisticate, iar însușirea lor cu dozarea efortului, cu planificare și progresie de la ușor spre complex sunt foarte ușor de urmărit. Nu pot decât să recomand o carte care este de fapt un manual absolut necesar pentru toți cei care vor să devină propriii lor stăpâni, pentru cei care vor să se cunoască pe ei înșiși sau pentru cei care vor doar să își îmbogățească bagajul de cunoștințe necesare pentru a deveni puternici nu doar fizic, ci și mental.

PREFAȚĂ

NUMEROASELE CĂI ÎNSPRE FORȚĂ

de Brooks Kubik

După ce am scris mai mult de-o duzină de cărți despre antrenamentul de forță, am conceput cursuri proprii și am semnat literalmente sute de articole pentru antrenamente, pot, în sfârșit, s-o iau mai ușor și să scriu o scurtă prefață pentru cartea altuia. În cazul de față, Paul Wade a făcut partea de artilerie grea (îmi iau libertatea de a folosi acest termen în prefața unei cărți despre exercițiile fizice old school, prin gimnastică calistenică avansată), scriind peste 300 de pagini. Acum, la rândul meu, voi nota câteva cuvinte.

Poate părea surprinzător că Paul m-a rugat să-i fac o prefață. Și e la fel de surprinzător faptul că am răspuns invitației sale. La urma urmei, e vorba de tipul care a scris *Antrenamentul condamnaților* – o carte dedicată calisteniei clasice, iar eu sunt cel care a scris *Dinosaur Training* și alte cărți care se ocupă de antrenamentul old school cu greutate.

„OK, și care-i legătura?”, te-ai putea întreba.

Te lămuresc îndată.

Să-ncepem cu coperta la *Dinosaur Training*. Are o grafică simplă, cu un culturist din vremi apuse, care ridică un butoi deasupra capului. Fotografia a fost făcută la un curs de antrenament pentru antebrațe și priză, conceput și vândut de George F. Jowett, halterofil și luptător, un strongman de odinioară, care spulbera recorduri în urmă cu aproximativ 100 de ani și care și-a transpus experiența în cursuri și cărți, prin anii '20. Dacă ești familiarizat cu lucrările lui, știi probabil că a fost unul dintre cei mai inspirați autori din istoria educației fizice – și mai știi, poate, că mulți atleți au devenit super-puternici urmând recomandările sale.

(Ca o paranteză, cea mai bună carte a lui Jowett este *The Key to Might and Muscle*, disponibilă într-o ediție modernă, de înaltă calitate, retipărită, prin www.superstrengthbooks.com, de un foarte bun prieten de-al meu, Bill Hinbern. Bill încă se mai ține de acel vechi curs de antrenament al lui George Jowett, pe care l-am menționat mai sus. Ambele lucrări merită citite.)

În fine, imaginați-vă reacția mea când am citit versiunea finală a manuscrisului lui Paul pentru *Antrenamentul condamnaților 2* și am observat un desen al unui culturist old school, care ridică un butoi greu. Nu e imaginea care apare pe coperta *Dinosaur Training*, dar este desprinsă din același curs al lui George Jowett.

Iar acest indiciu răspunde parțial la întrebarea de ce un tip care scrie în principal despre ridicarea de greutate se ocupă de această prefață.

Legătura reală ține de aprecierea pentru cultura fizică clasică și metodele de antrenament ale sportivilor și strongmanilor old school. După cum am consemnat nu o dată – atât eu, cât și Paul, în cărțile noastre – cei mai mulți care aspiră la creșterea forței și mușchilor fac greșeala să creadă că o cale sigură de a obține asta este să meargă ață spre cel mai apropiat gym – ceea ce în *Dinosaur Training* eu numesc *Chrome and Fern Land*, Tărâmul de metal lucios și flori artificiale, un fel de Țară a Minunilor – și să adopte cel mai recent super-program dintr-o revistă cu profil de culturism. Cu alte cuvinte, încep să urmeze un program de culturism modern, își pompează musculatura, folosesc aparate ultimul răcnet din gama Nautilus, care au inundat lumea sportului în anii '70, și echipamente cardio, se-ndoapă cu suplimente și se țin ca orbul de bătă de prevederile unei diete revoluționare, de ultimă oră, pentru dezvoltarea mușchilor și arderea grăsimilor pentru culturști. În plus, în multe cazuri, caută un contact care să le poată livra prima șarjă de steroizi.

Sunt complet împotriva acestor prostii. Cred cu tărie în edificarea forței și mușchilor urmând metodele de modă veche. Cred în concepte precum efort susținut, programe raționale de antrenament și exerciții de forță practicate pe tot parcursul vieții, pentru susținerea sănătății într-o manieră organică. Consider că trebuie să urmez recomandările atleților de altădată, activi într-o vreme pe care o numesc Epoca de Aur a forței; aceasta începe

aproximativ prin 1890, în zilele franco-canadianului Louis Cyr, puternic ca o termocentrală, și ale lui Eugene Sandow, un neamț magnific, de o forță remarcabilă, traversează anii '30 și '40, unde notăm prezențe uimitoare, cum sunt Tony Terlazzo, John Grimek, Steve Stanko, John Davis, printre alții, și ajunge până în anii '50, în epoca unor Reg Park, Tommy Kono, DoPug Hepburn și Paul Anderson.

Iar Paul pare să vadă cam la fel lucrurile. Este interesant că în *Antrenamentul condamnaților* și *Antrenamentul condamnaților 2* îi menționează pe mulți dintre cei despre care și eu scriu în cărțile și cursurile mele. Mă străduiesc să-mi aduc aminte câteva nume, fără pretenția ca lista să fie exhaustivă – amândoi abordăm isprăvile lui Sig Klein, John Grimek, Maxick, Doug Hepburn, Bert Assirati, George F. Jowett, Eugene Sandow și Thomas Inch. Și, așa cum notează Paul, pe bună dreptate, fiecare dintre acești atleți este o figură legendară în Partenonul exercițiilor cu greutate; cu mult înainte de steroizi, aparate și echipamente, aceștia au stabilit recorduri pe care foarte puțini sportivi din ziua de azi le pot egala. Erau gimnaști, echilibriști și acrobați desăvârșiți, care combinau antrenamentul cu greutate cu forme avansate de exerciții calistenice.

Așadar, aceasta e legătura. Amândoi am întors spatele antrenamentului modern – ceea ce înseamnă culturismul contemporan – și am revenit la cultura fizică old school. Am făcut asta pentru că lucrurile din școala veche funcționează, iar cele moderne nu. Și amândoi vrem ca tu, cititorule, să faci ceva ce funcționează. Amândoi ne dorim să realizezi lucruri mărețe și să atingi niveluri de forță și dezvoltare după modelul atleților legendari ai Epocii de Aur.

Ții în mână o carte care te poate ajuta să-ți dezvolți o forță impresionantă. Folosește-o cu înțelepciune, ca să devii într-adevăr puternic!

Confratele tău întru forță,
Brooks Kubik

PRIMA SALVĂ DE ARTILERIE

„Am venit aici să ronțai gumă
și să dau la gioale...
... iar guma mi s-a cam terminat.”

Replică a lui Roddy Piper, din filmul *They Live* (1988)

Inainte de a intra în acest noian de note, idei rătăcite și sfaturi răsuflate, pe care unii l-au denumit cu generozitate „carte”, trebuie să vă transmit un soi de avertisment.

În primul rând, dacă vrei un antrenament de bază pentru forță sau mărirea mușchilor, *nu te apuca de această carte*. Toate instrucțiunile necesare le găsești în *Antrenamentul condamnaților*, în care am adunat informații despre modul în care deținuții își exersează propria greutate pentru a-și dezvolta la maxim forța și mușchii – pe urmele tipilor de modă veche, care-și făceau veacul înainte ca grămezile de discuri să umple sălile de sport.

După ce *Antrenamentul condamnaților* a ajuns în librării, mi s-au pus o sumedenie de întrebări privind lucruri care depășesc stadiul de bază. Întrebări precum următoarele:

- Cum îmi pot antrena extremitățile? Gâtul, antebrațele, gambele?
- Cum să-mi antrenez mușchii de pe părțile laterale ale corpului?
- Care este filosofia ta pentru a avea articulații puternice?
- Cum se face că deținuții care se antrenează ajung atât de uriași, consumând hrană de închisoare?
- Există secrete pentru a te recupera după accidentări?
- Care e antrenamentul mental al celor din spatele gratiilor?

Cartea de față conține răspunsurile la toate aceste întrebări. Dacă vrei să afli lucruri de acest gen, deschide-o. (Și, dacă poți, cumpăr-o. Mai sunt și facturi de plătit, ca să zic așa.)

Iar acum ajung la al doilea avertisment pentru potențialii noi cititori. Acest manual nu seamănă cu miile de alte cărți despre forță și fitness pe care le poți găsi pe Internet sau pe rafturile Barnes & Noble. Cărțile acelea sunt scrise de băieți cu zeci de certificări, unii cu doctorate, toți cu site-uri proprii și conturi de YouTube.

Nu mă număr printre aceștia.
Dacă vrei să auzi rahaturi precum:

- Ridică greutateți
- Fă trei seturi a câte zece repetări
- Fă extensii
- Mănâncă de șase ori pe zi
- Consumă multe proteine

... atunci îți pierzi timpul parcurgând cartea de față. Nu voi spune nimic din toate astea – de fapt, lucrurile pe care le susțin sunt, de foarte multe ori, exact opusul a ceea ce industria modernă a fitnessului consideră ca acceptabil. (De aceea funcționează.)

S-o spun din capul locului. Nu dețin autorizații, nu sunt clasificat oficial și nu mă găsești pe YouTube. Nu pretind că am diplome în nutriție sau kinesiologie. Dacă vrei chestiuni de acest gen, nu le vei găsi aici.

Ceea ce știu în acest domeniu am învățat după gratii. Am petrecut în total douăzeci de ani în câteva dintre cele mai dure închisori din America. Nu e un lucru cu care să mă mândresc, nu vreau să-l prezint cu *glam*, dar asta e. Nu te pot învăța nimic legat de cele mai noi aparate pentru exerciții, nici despre studii de ultimă oră în nutriție sau biochimie și nici despre noile mode de antrenament.

Nu pretind că-ți voi spune lucruri agreeate de „experți” și antrenori personali și nu țin să fiu Gică-contră. Încerc doar să te învăț – cât de bine mă pricep – tot ce am deprins în acel interval.

Ține cont de acest lucru când vei parcurge cartea și nu te inflama prea tare când vine vorba de chestiuni controversate. Te invit doar s-o citești. Dacă nu-ți place ce am de spus, n-o lua foarte în serios. Dacă-ți plac ideile din aceste pagini, încearcă-le, testează-le, folosește-le.

În cazul nostru, acestea au funcționat. Cine știe? S-ar putea să funcționeze și-n cazul tău.

Paul Wade

I: INTRODUCERE

EXERCITIU DE IMAGINAȚIE

Imaginează-ți *cel mai hardcore* gym din lume.

- Imaginează-ți o arenă în care sportivii – exclusiv bărbați – se antrenează ca și cum viața lor ar depinde de asta. O ambianță absolut incorectă politic, în care miza antrenamentului n-o constituie mușchi Chippendale delicați sau ceva trofeu de toată jena, ci forța brută animalică, funcționalitatea athletică și duritatea de care-pe-care.
- Imaginează-ți un „gym” în care, în marea majoritate a timpului, n-ai acces la aparatură nouă pentru antrenament sau la gadgeturi lucioase, care să-ți distragă atenția de la regimul dur de exerciții cu greutatea corporală – cea mai elementară și eficientă formă de antrenament cunoscută. Un loc fără bar cu răcoritoare, fără aer condiționat, fără lux de niciun fel. Un spațiu în care ești blocat literalmente, în care transpiri, te zdrobești și te străduiești de unul singur, fără public și fără ovații, împins doar de forța mentală și de cea a propriilor mușchi.
- Imaginează-ți că acest loc e situat hăt departe de rețete și stiluri de fitness din lumea de dincolo de ziduri, guvernată de mode și capricii, și unde ceea ce contează cu adevărat e doar antrenamentul cotidian punitiv, care dă rezultate reale – rapid și eficient.

Închipeie-ți cam ce-ai putea învăța într-un mediu ca acesta, despre antrenamentul fizic și despre *plămada din care ești făcut* – dacă un astfel de loc ar exista.

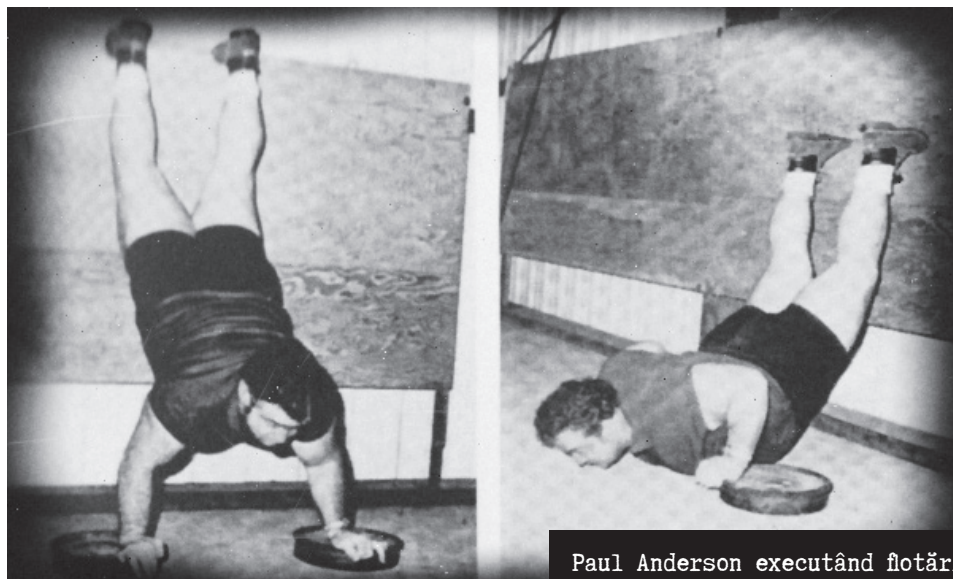
Ei bine, un astfel de loc chiar există. El se numește sistemul federal statal de corecție – mai sec și mai elocvent, *pușcăria*.

Celula ține locul sălilor de sport în închisorile din întreaga Americă.

Evoluția metodelor de antrenament din închisoare

Mulți deținuți care se antrenează – în special cei care ispășesc pedepse lungi – deprind metodele de antrenament de la alți condamnați mai în vârstă, care, la rândul lor, au învățat abilitățile de la cei închiși înaintea lor. Acei întemnițați din vechime au avut rareori acces la echipament și la rețelele de antrenament care erau populare în afară. Drept urmare, închisorile sunt aproape ermetice, separate de lumea sportului de dincolo de gratii; metodele de antrenament din închisoare au rămas elementare, pur funcționale, bazate pe *duritate* și *rezultate*, nu pe armonie corporală sau mode tranzitorii. Privăți de aparate sau de tehnici de antrenament, deținuții s-au văzut constrânși să apeleze la metode străvechi, la arte și tehnici de exersare aproape uitate, dar încercate și verificate, care au transformat oamenii în supraoameni, cu secole înainte de apariția steroizilor și a altor substanțe de sinteză care să stimuleze performanța.

Paul Anderson executând flotări din stând în mâini pentru a-și consolida trenul superior.

Deținuții au fost nevoiți să fie creativi, inventând adesea metode noi și tactici eficiente de antrenament care pur și simplu nu există în exterior. Adevărații atleți din închisoare știu multe – vorbesc de tipi care s-au antrenat non-stop în celulă, zeci de ani, în căutarea forței supreme și a superlativelor fizice. Cunosc secrete și trucuri pe care nu le-ai putea afla niciodată dintr-o revistă sau de la un antrenor personal, nici într-un milion de ani.

Stagiul meu

Nu știu mare lucru despre multe subiecte, dar există ceva ce cunosc foarte bine: antrenamentul din spatele gratiilor, în special exercițiile cu propria greutate corporală. Mi-am petrecut aproape douăzeci de ani din viață în diverse închisori, începând cu San Quentin, pentru infracțiuni legate de droguri, mai târziu ajungând într-o facilitate corecțională federală pentru trafic de substanțe, făcut în răstimpurile în care eram liber. Nu sunt mândru s-o spun, dar asta e. În tot acest interval, trebuie să fi executat un sfert de milion de flotări și cam tot atâtea genuflexiuni cu greutatea corporală.

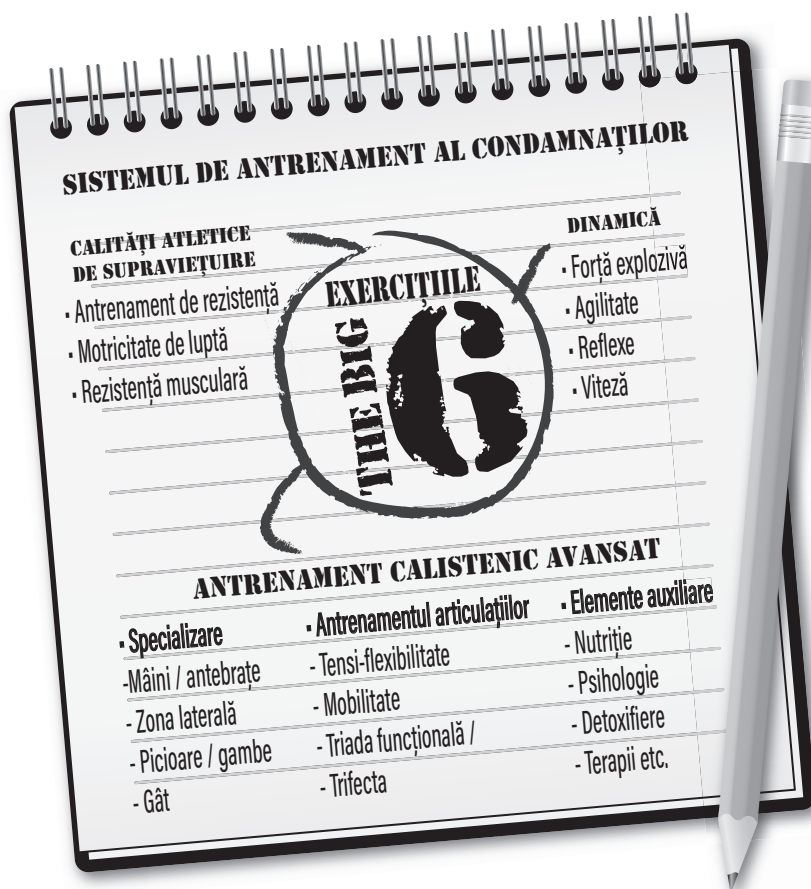
De-a lungul detenției mele, antrenamentul a devenit o pasiune, o obsesie. A fost singurul lucru care mi-a ținut mintea sănătoasă și, după cum se pare, inima încă-mi mai bate. Am învățat ceea ce știu de la cei mai feluriți indivizi – foști membri SEAL, pușcași marini, karateka. Îndeosebi, am preluat cât de mult am putut de la deținuți mai în vârstă și de la vechi generații de pușcăriași, care practicați ca pe o religie antrenamentul cu propria greutate, în celulele lor minuscule.

De-a lungul anilor, am ajuns să stăpânesc această artă, transmisă de la un deținut la altul, și am început să antrenez alți pușcăriași. Sistemul meu este cel mai autentic – și eficient – distilat al vechii gimnastici calistenice din închisoare, cu componente verificate în timp, care s-au practicat în închisori înainte ca ganterele să intre în peisaj. Este un sistem bazat pe modul în care se antrenează cei mai buni atleți din penitenciare – cu greutatea corporală, cu echipament minimal sau fără echipament, progresiv și extrem de intens. Antrenamentul condamnaților nu poate fi altfel.

Sistemul de antrenament al condamnaților

Abordarea pe care am învățat-o în spatele gratiilor este inversul a ceea ce se învață în exterior. Pentru majoritatea antrenorilor personali moderni, gimnastica calistenică este văzută ca o activitate „ușoară” sau o încălzire. Pentru atletul din închisoare, calistenia se bazează pe forță.

Forța reprezintă fundația. Poți folosi aceste metode pentru a-ți dezvolta o rezistență deosebită, un echilibru și-o agilitate de nivel olimpic sau o viteză a reflexelor fenomenală. Dar forța este piatra de temelie. Așa și trebuie să fie. Dacă te gândești puțin, e cât se poate de rațional. Nu poți dezvolta forță și viteză explozivă făcând flotări cu bătaie din palme decât dacă ai deja o bază solidă, tendoane și mușchi, obținută prin flotări obișnuite. Fără forță, nu poți atinge nici rezistență maximă: dacă ții să obții rezistență făcând *burpee* ore-n șir, te vei accidenta, dacă nu ești suficient de puternic. De aceea, mișcările de bază, cele mai hardcore, așa-numitele The Big Six ale antrenamentului de forță din închisoare, constituie nucleul întregului sistem de *Antrenament al condamnaților*. Totul radiază înspre exterior pornind de la The Big Six (vezi graficul de mai jos).

Tot mai mare, tot mai puternic - antrenament avansat

Primul volum din *Antrenamentul condamnaților* a fost integral dedicat sistemului fundamental de forță: exercițiile The Big Six și progresiile lor, împreună cu variante de exerciții utile. Această a doua carte continuă din acel punct și este dedicată exercițiilor calistenice de forță avansate.*

*Inițial, mă gândeam să adun întregul sistem de *Antrenament al condamnaților* într-o singură carte, dar ar fi ieșit mult prea voluminoasă. Prin urmare, am turnat conținutul în două tomuri. Chiar și pentru această formulă era prea mult, așa c-a fost logic să concentrez lucrurile și să rezerv pentru acest al doilea manual doar materialul avansat cu calistenia de rezistență. În ceea ce privește antrenamentul de supraviețuire și componenta dinamică a sistemului, dacă cititorii îmi vor spune că le doresc și pe acestea, își vor avea și ele propriile volume.

Etapele avansate ale sistemului nu sunt gândite să *înlocuiască* exercițiile The Big Six – evoluează din acestea. Forța și creșterea musculară nu sunt rezultatul unor șmecherii noi, a unor tehnici complexe sau pseudo-științifice. Asta nu e decât șarlatanie. Dezvoltarea reală, integrală a corpului e rezultatul dedicării, consecvenței, disciplinei și abordării progresive a exercițiilor de bază, pe care le-ai învățat în primul *Antrenament al condamnaților*. Aceste exerciții de bază, împreună cu variantele lor, creează spațiu pentru un antrenament creativ. Pe măsură ce avansezi, poți modifica intervalele de repetare, viteza, programul etc. Crede-mă pe cuvânt: în acea carte găsești material cât pentru o-ntrăagă viață de antrenament.

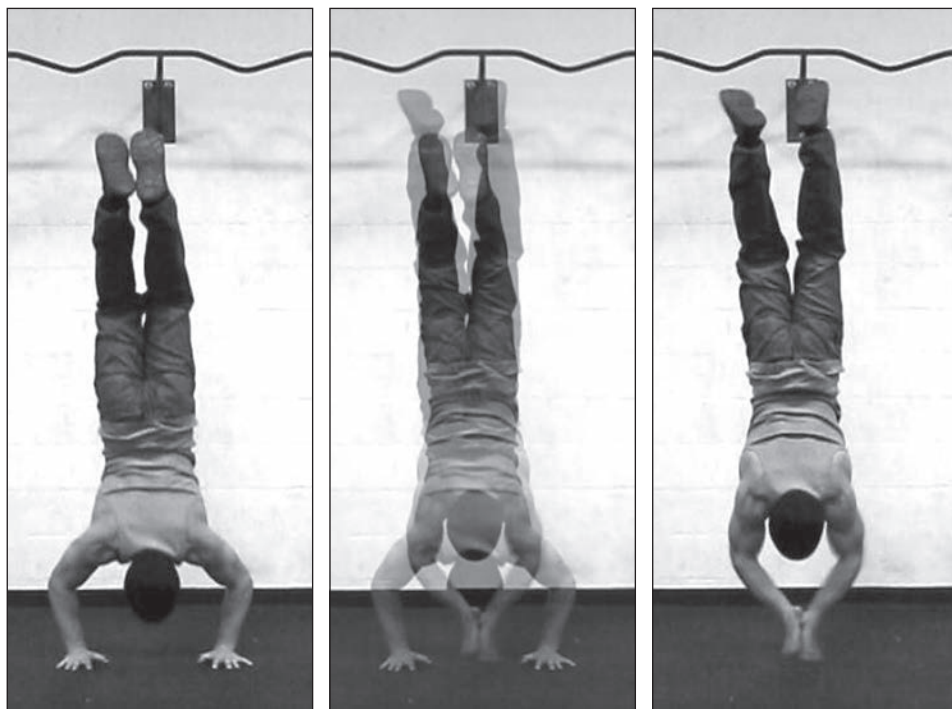
Dar chiar și așa, pe măsură ce avansează, practicantul își pune adesea întrebări suplimentare. Informațiile de care are nevoie intră îndeobște în trei categorii:

1. **Zone specializate** – *priză, gât, gambe, zona laterală etc.*
2. **Antrenamentul articulațiilor** – *forța tendoanelor, mobilitate, eliminarea durerii etc.*
3. **Recomandări pentru un stil de viață** – *reducerea grăsimii, recuperare, psihologie etc.*

Aceste trei domenii constituie obiectul prezentei cărți.

Prima parte a acestei cărți se numește *Mușchii de gardă*. *Antrenamentul condamnaților* conține o mulțime de informații referitoare la funcționarea mușchilor majori ai corpului, precum și a mușchilor mai mici. Uneori însă, din diverse motive, tocmai acești mușchi mici – în special antebrățele, zona laterală, gâtul și gambe – necesită antrenament specializat. Capitolele din *Mușchii de gardă* adună într-o formă condensată multe secrete, exerciții, tehnici și echipamente mai puțin cunoscute, care au în vedere aceste zone (mai fragile, de obicei) și le aduc până la nivel de super-erou. Toate sunt tehnici învățate în închisoare, deci în conformitate cu filozofia *Antrenamentului condamnaților* – rezultate mari cu echipament puțin.

Unul dintre cele mai neglijate domenii ale culturii fizice moderne este antrenamentul *articulațiilor*. Iar acest fapt este tot mai evident pe măsură ce devii mai masiv și mai puternic; cu cât atleții sunt mai avansați, cu atât mai mare e sarcina care apasă pe articulații și tendoane. Culturiștii entuziaști vor fi având mușchi masivi, dar articulațiile lor sunt adesea slabe și

Antrenamentul în închisoare naște uneori sportivi de talie mondială. Toată lumea știe că exercițiile cu propria greutate sporesc rezistența, dar acestea dezvoltă și masa musculară și forța explozivă. Flotările cu bătaie din palme din stând în mâini reclamă o forță supranaturală.

dureroase; regimul de antrenament le-a conferit o motricitate rigidă, ne-naturală și țesut conjunctiv predispus la răni. Aici înscrie antrenamentul calistenic. Vechea gimnastică calistenică se bazează pe o abordare care *întărește* articulațiile și tendoanele, care, în timp, mai degrabă le clădește, nu le uzează. În partea a doua a acestei cărți, *Articulații indestructibile*, vei afla cum să-ți edifice cele mai robuste cu puțință articulații, eliminând în paralel vechile junghiuri și dureri, odată pentru totdeauna. Pe parcurs, vei afla care este și perspectiva tradițională din închisoare cu privire la extensii. Această abordare old school îți va întări articulațiile, în loc să le erodeze, dar atenție: probabil că este *opusul* a ceea ce ai învățat în libertate.

În partea a doua vei învăța despre *Trifecta* – programul meu secret, descris analitic, dedicat mobilității funcționale și sănătății optime a articulațiilor.

Că ești interesat de sport, de dezvoltare personală sau ești captiv într-o celulă, 23 de ore pe zi, vei deveni un atlet din liga superioară în funcție de mulți factori, nu doar de modul în care faci exerciții. Partea a treia, *Învățăături din Sectorul G*, analizează acele teritorii din viața unui atlet care n-au legătură cu efortul sau durerea inerentă regimului de antrenament. Nu sunt antrenor personal sau life coach calificat, dar îți pot împărtăși conținuturi la care ajung deținuții, referitor la astfel de subiecte. Așadar, vei afla despre:

- Dieta din penitenciar
- Importanța stilului de viață reglementat riguros („trăind cu ochii pe ceas”)
- Importanța somnului și odihnei suficiente
- Controlul mental (cum să faci față demonilor)
- Beneficiile abstenenței pentru un atlet (fără substanțe excitante)
- Cunoștințe de vindecare (medicamente puține și minimă intervenție medicală)

Cartea se încheie cu o abordare a *mentalului* în antrenament. Majoritatea cărților de fitness ating doar în trecere sau ignoră complet importanța forței mentale în existența umană. Acest lucru se datorează, probabil, faptului că oamenii aflați în libertate au acces la atât de multe lucruri, încât sunt distrași de la vechea practică a introspecției. Constrâns să petrec singur mii de nopți în celulă, având doar propriile gânduri și amintirea greșelilor din trecut să-mi țină de urât, știu câte ceva despre fetele pe care mintea ți le poate juca. De asemenea, am învățat câteva strategii pentru a le contracara. Sper să-ți fie de folos ce-ți voi spune, în cadrul antrenamentului tău.

Lucrarea include și un capitol bonus. De când am ieșit din închisoare, sunt copleșit de o groază de întrebări din partea unor pasionați de metodele pe care le folosesc deținuții, când au acces la haltere și echipamente de culturism. Se pare că există o adevărată fascinație în legătură cu acest subiect.

Personal, sunt adept incurabil al metodelor calistenice clasice, dar dată fiind insistența unora, am inclus un capitol suplimentar la sfârșitul cărții. Se numește *Trasul la fiare în închisoare*. Acesta răspunde tuturor întrebărilor.

Stingerea!

Știi care e cea mai mare greșeală de antrenament pe care o fac atleții așa-zis duri? Sunt inconsecvenți. Trec de la o metodă la alta; schimbă sistemele; renunță la ce fac, în momentul în care apare un nou dispozitiv sau tehnică. Schimbarea perpetuă a obiectivelor și abordărilor înseamnă *sinuciderea antrenamentului*. Deținuții care se antrenează singuri în celulă sunt printre cei mai incredibili atleți din lume. *Nu* pentru c-ar fi mai dotați genetic, comparativ cu unul sau cu altul. *Nu* pentru că au acces la recomandări de înaltă clasă. Și, fără îndoială, *nu* pentru că ar avea programe sau suplimente nutriționale ultimul răcnet. Acești tipi devin cei mai buni pentru că, literalmente, sunt fixați pe o singură metodă de antrenament.

Cu cât fluctuezi mai puțin, cu atât te vei baza mai puțin pe elemente externe și cu cât te vei concentra mai mult pe elementele de bază, cu atât rezultatele vor fi mai bune. Iar acest adevăr e tot mai *validat* pe măsură ce avansezi. Pe măsură ce devii mai mare și mai puternic, rezistă tentației de a adăuga mai multe elemente în regimul de antrenament – greutateți, mașinării, gadgeturi. Studiază cel mai simplu mod în care corpul ți se mișcă, apoi folosește acest tipar. Priza ta a evoluat pentru a-ți susține greutatea corpului într-un arbore. Vrei să atingi cea mai puternică priză pe care ți-o permite genetica? Aruncă la tomberon flexorii, greutatețile speciale și mașinăriile cu arc și du-te și *atârnă-te* de ceva. Vrei să fii zvelt? Evită pastilele de slăbit, suplimentele scumpe și dietele complicate și ține-te de trei mese pe zi – ca un deținut.

Ai prins ideea? Minunat. Iar acum încuie-te în cameră și dă-i bătaie!